

josep barberà
candidat a l'alcaldia
de Benicarló

JA N'HI HA PROU ARA TOCA CANVI

Fa quatre anys 400 persones van voler que Esquerra fóra la seua veu a l'Ajuntament. I ho hem estat, **en quatre anys no hem parat de presentar propostes, de xafar els carrers de Benicarló, no hem parat de créixer.**

I el dia 22, amb la vostra ajuda, seguirem creixent, xafant carrers i presentant propostes, ara, des de dins de l'Ajuntament.

Gràcies a vosaltres **la il·lusió, la joventut i l'aire fresc estaran presents a l'Ajuntament.** El canvi, si el voleu, passarà per Esquerra. Quin canvi ens poden oferir els que ja porten anys asseguts còmodament a l'Ajuntament? **Quina sortida de la crisi ens poden oferir aquells que l'han provocada?**

Tots junts, el dia 22 hem de dir: **JA N'HI HA PROU, ARA TOCA CANVI**

 ARA esquerra, NATURALMENT

la veu de Benicarló

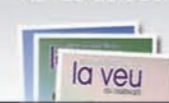
Urbanisme rocambolesc o l'art de fer el beneït

eleccions municipals 2011

CADA SETMANA
AL TEU QUIOSCH!

la veu de Benicarló info

Urbanisme rocambolesc o l'art de fer el beneït

text REDACCIÓ

El jutjat del contenciós administratiu número dos de Castelló ha anul·lat una resolució de l'ajuntament de Benicarló que ordenava enderrocar un habitatge il·legal.

L'expedient de l'àrea d'Urbanisme es va iniciar el març del 2004, però no hi ha activitat fins al febrer del 2009, quan, segons el tribunal, ja havien transcorregut quatre anys que marca la LRAU i, per tant, estava caducat el procés. El procés portat per l'advocat Sergi Pitarch per ordre d'M.D.S., s'inicia després de rebre la propietària la resolució del consistori de data 27 de febrer de

2009, per la qual se li instava a restituir la legalitat urbanística en el terreny de la seva propietat. M.D.S. va construir una casa de fusta en el seu terreny de la partida de Sanadorí, qualificat de rústic, finalitzant les obres al juny de 2004. El 23 de març d'eixe mateix any, l'ajuntament inicia el procés sancionador contra la propietària de l'habitatge atés que l'estava construint de manera il·legal. M.D.S. va formalitzar el subministrament elèctric contractant com a casa de eines, i té en el seu poder una factura que demostra que el juny del 2004 va comprar una cuina i una campana extractora. Aquest document va ser aportat com a prova per la

propietària en el judici per demostrar la data de finalització de les obres.

El consistori, segons queda demostrat en la sentència, no realitza "cap activitat des de l'informe de 23 de març de 2004 i el del 18 de juliol de 2008, que l'acta d'inspecció és de 29-07-2008" en la qual la Policia Local constata "que les obres ja han estat finalitzades" i no és fins al 31 d'octubre quan "es notifica la resolució per la qual es requereix la legalització, i el 27-02-2009 la proposta de resolució", es farà efectiva en el decret del 7-04-2009. La propietària de l'habitatge denunciada que ha estat més d'un any batallant en el tribunal

Els germans Barrachina triomfadors del cap de setmana a Benicarló i Castelló

text CNB

Aquest cap de setmana s'ha desenvolupat la XII edició del trofeu Ciutat de Benicarló de natació en la piscina municipal. Set clubs de la Comunitat Valenciana han participat en la que ja és conegut, en el món de la natació, com el Trofeu de la carxofa, per la col·laboració desinteressada que tots els anys ens brinda el Consell Regulador de la Carxofa de la localitat.

Van participar el CST-CST Costa Azahar, CN Vila-real, CN Vinaròs, CN Onda, CN Aquatic Castello, CN Fenix-Manises, C Dep Lledó Natació i com no el Club Natació Benicarló.

De fantàstica hauríem de considerar la gran actuació de la jove nedadora del Club Natació Benicarló Júlia Barrachina Añó (2001), que ha estat la gran triomfadora de la competició, aconseguint, a títol individual, medalla d'or en les quatre proves que ha participat i col·laborant en les medalles de plata obtingudes en les proves de relleus. A tot això cal sumar-li també la consecució del trofeu a la millor marca del torneig, preuat trofeu que solament en escasses ocasions ha recaigut en nedadors del Club, el que indica el nivell i la dificultat per a aconseguir el premi.

Per equips els nedadors del Club van quedar en segona posició en la prova de 8X50 lliures mixt i les xiques segones en el relleu de 4X50 estils, cosa que els va valdre alçar-se amb el trofeu al millor Club femení. En categoria masculina el trofeu fou per al CN Fenix i en categoria conjunta per al CN Vinaròs.

Els participants del nostre club van anar: Miguel Saenz Herrero, Raúl Carbó Pellicer, Víctor Montserrat Comes, Alejandro Balagué Macías, Eloi Ovejero Llorach, Júlia Barrachina Añó, Gemma Lavernia Oms, Laura Jiménez Peña, Bianca Beer Andreea, Nacho Falcó Monterde, Raúl Vicente Gilabert, Pedro Prens Sánchez, Maria Garcia Martinez, Blanca Pérez Bonilla, Balma Fabregat Rallo, Lara Rodríguez Añó, Pablo Ebrí Garcia, Yago Mateo Guarch, Marina Segura Vidal, Iker Ferrer Saura, Sergi Saura Añó i Nerea Martín Rodríguez.

Aquest cap de setmana també s'ha disputat un nou control provincial en la piscina olímpica de Castelló, i novament un membre de la família Barrachina, Joan Ferràn, ha brillat amb llum pròpia a l'aconseguir una mínima nacional en la prova de 100 papallona, amb un temps de 1:01.30, alhora que rebaixa la seua marca personal i consolida la marca nacional que ja tenia en 2:14.81. Enhorabona a aquest excel·lent nedador.

Pròximes competicions:

12 de juny, Campionat Autònom Benjamí.

26 de juny, Travessia de Sant Pere.

31 de juliol, Travessia Peníscola-Benicarló

José Belda s'imposa amb facilitat en la 38a Ronda Ciclista al Maestrat

text VICENT FERRER foto GREGORIO SEGARRA

La passada setmana es va disputar la XXXVIII edició de la Ronda Ciclista al Maestrat, que organitza la Unió Ciclista Benicarló i que, enguany, a causa de la crisi econòmica s'ha quedat amb una sola etapa, que va guanyar amb facilitat José Belda.

L'eixida controlada es donava a les 10,15 del matí en la Plaça de la Constitució per als 88 participants i la real minuts més tard després de creuar la carretera N340 per a anar fins a la meta instal·lada en el carrer València de Sant Mateu. Una carrera que des de l'eixida va estar perfectament controlada pel Guerola València Terra i Mar.

Des del començament van haver intents d'escapada aconseguint Adrián Barceló, del CAI, i Darío Gadeo, de la Universitat Politècnica, trencar la unitat del gruix dels corredors, quedant aquest en dos grups. Passats uns quilòmetres el grup que anava al capdavant quedava reduït a quinze unitats, que en la pujada de l'Alt de la Tafarierna es va quedar només en tan sols set. Un grup en el que viatjaven els favorits Díaz i Belda, que van imprimir un ritme molt alt, aconseguint quedar-se sols a l'anar-se'n quedant enrere els seus companys de fugida, al pas per l'alt, incrementant el seu avantatge a més de quatre minuts en un descens espectacular. En la meta de Sant Mateu el ciclista de Vinaròs, que havia passat primer per la muntanya i meta volant, va cedir la victòria al corredor d'Ontinyent, que tornava a guanyar

a la província.

Classificació General:

- 1º 71 Belda, José del Guerola Valterra, 02.38.33.
- 2º 75 Díaz, Iván del Gueola Valterra, mateix temps.
- 3º 6 Betalu, Josep del Vitaldent Ran, a 04.10.
- 4º 55 Lorca, Gabriel del Lizarran Reus, a 04.10.
- 5º 31 Serrano, David del Mutua Levante, a 09.27.

Iván Díaz guanyà la Montanya, les Metes Volants y fou el primer Provincial.

El Guerola Valencia Terra i Mar guanyà per equips.

Cultura ha obligat els propietaris d'un edifici de Benicarló a documentar els elements d'interès

ve de la pàgina anterior

per demostrar que l'expedient ja estava caducat mitjançant l'aportació de diferents proves com les factures de compres d'equipament de l'habitatge.

CONSISTORI DESPISTAT

Per la seua banda, el consistori va intentar demostrar durant el judici que "l'obra s'ha realitzat sense llicència i no s'ha legalitzat, i no consta prova suficient de que l'edificació estigués finalitzada el juny de 2004 i que la prescripció només comença des de finalització de l'obra ". S'acollien d'aquesta manera a l'article 224 de la LUV, en la qual s'assenyala que el consistori pot demanar la restauració de la legalitat sempre que no hagen transcorregut quatre anys des de la finalització de les obres. No obstant això la magistrada encarregada del cas, després de prendre declaració a diversos testimonis, estima que les obres estaven totalment acabades el juny del 2004 "de manera que l'expedient de legalitat urbanística es va iniciar quan ja havien transcorregut el termini de quatre anys establert en l'article 224 de la LUV, per la qual cosa ha de quedar prescrita la infracció urbanística comesa ". Així les coses la magistrada conclou en el seu acte que "la resolució administrativa ha de ser anul·lada i procedir al seu arxiu en no ser possible atendre a la restauració de les mateixes tenint en compte el temps transcorregut". A més de desestimar la demolició de l'habitatge, la jutge també òbvia la multa que va imposar el consistori a la propietària, xifrada en 10.000 euros.

...VIVENDES QUE NO ES PODEN DEMOLIR

Cultura ha obligat els propietaris d'un edifici de

El regidor d'Urbanisme de Benicarló, Antonio Cuenca, ha advertit sobre la possibilitat de perdre la subvenció del futur Teatre Auditori si no s'agilitzen els tràmits administratius des del consistori.

Benicarló a documentar els elements d'interès que conté abans de procedir al seu enderrocament per a construir habitatges. L'edifici, amb front a l'avinguda Marqués de Benicarló, és propietat de Bancaixa Habitat, que el va adquirir per enderrocar construir edificis d'habitatges en l'ampli solar. El consistori va concedir la llicència d'enderroc recentment, encara que va adjuntar la sol·licitud de que l'empresa conservés quatre arcs singulars que es troben a l'interior d'una de les naus que compon el conjunt. És més, va oferir la possibilitat que fos el taller d'ocupació l'encarregat de desmuntar i tornar-los a muntar en un espai municipal, com a record del patrimoni benicarló. Ara la direcció territorial de Cultura i Patrimoni ha requerit a l'empresa propietària dels terrenys perquè procedeixi a realitzar un aixecament de plànols i tota la documentació gràfica necessària per tal que quede constància de l'estat d'aquests valors patrimonials del municipi abans que desapareguen. Així, a més dels quatre arcs dels quals el consistori s'ha mostrat interessat en conservar, Cultura ha requerit la documentació de la façana modernista, un dels pocs exemples que queden al municipi i la comarca. I és a causa d'aquests requeriments que l'empresa

encara no ha iniciat l'enderroc de l'edifici i les naus annexes d'aquests antics tallers navals de l'empresa Orero.

...I EDIFICIS QUE NO ES CONSTRUIXEN

El regidor d'Urbanisme de Benicarló, Antonio Cuenca, ha advertit sobre la possibilitat de perdre la subvenció del futur Teatre Auditori si no s'agilitzen els tràmits administratius des del consistori. Cuenca ha recordat que "ja està encarregat l'estudi geotècnic" dels terrenys on es construirà la futura infraestructura, però encara no s'ha fet el projecte d'execució "perquè els terrenys no eren propietat de l'ajuntament". Malgrat les gestions realitzades pel seu departament, el regidor d'Urbanisme, que deixa el càrrec després de les eleccions municipals, ha assenyalat que "no em consta que s'haja tramitat l'adjudicació de l'estudi geotècnic". Així, va advertir de la possibilitat de perdre la subvenció habilitada aquest any per la Generalitat Valenciana en els seus pressupostos, que el regidor va xifrar en 399.000 euros. "Deixo sobre la taula que el projecte s'ha de fer, no es pot deixar perdre", va advertir el regidor. En aquest sentit, va recordar que els terrenys on s'ha de construir la futura infraestructura cultural ja són propietat del consistori gràcies a l'aprovació de la reparcel·lació de la partida Povet, on aniran ubicats. La solució a aquest conflicte veïnal, que s'ha allargat durant diversos anys, permet dilucidar els terrenys que passen a ser propietat del consistori, de manera que ara ja es pot adjudicar el projecte d'execució. Cal recordar que la primera vegada que es va parlar del Teatre Auditori va ser el 2003, sent alcalde el popular Jaime Mundo.

L'EDAR, PARALITZADA

text NATÀLIA SANZ

Les obres de construcció de la nova EDAR de Benicarló estan paralitzades per d'una modificació que s'està realitzant al projecte. El regidor de Medi Ambient i Urbanisme de l'ajuntament de Benicarló, Antonio Cuenca, va explicar que el disseny de la infraestructura contemplava dues línies de 9.000 metres cúbics cadascuna "per a un llinar de població que és molt llunyà encara per a nosaltres". Així, s'ha decidit dividir-les en "3 línies de 6.000 metres cúbics cadascuna, de les quals s'executaran dos ara i l'altra es deixarà en previsió per quan augmente la població". El regidor va manifestar el seu desig de "que acaben aviat les modificacions i que comencin les obres definitivament". De moment l'empresa adjudicatària de les obres, la UTE DRACE-SAV-DAM, ha realitzat les obres de condicionament i tancament dels terrenys on s'ubicaran les instal·lacions, situades a la partida Vilaperdiz. En principi estava previst que les obres es desenvoluparan per espai de 18 mesos, consignat per a l'any 2010 4.021.656,82 euros per a les obres. Per aquest any estava previst que s'executaran

gran part dels treballs, ja que el pressupost consignat era de 14.075.789,87 euros. Finalment, per al 2012 es preveuen 2.010.828,41 euros. Ara, els treballs es demoren fins que finalitze el projecte de modificació i les partides pressupostàries han de ser modificades.

El regidor d'Urbanisme va explicar també que les obres de construcció de la planta de transferència, que el consorci de residus fa a Benicarló, estan a punt de concloure. "Ja ho han formigonat tot, malgrat el retard que han patit per culpa de les pluges dels últims dies. Cuenca va assenyalar que les intencions de l'empresa que està executant els treballs és finalitzar aquesta mateixa setmana. Finalment l'edil va felicitar els alumnes de l'escola de La Salle per haver netejat la desembocadura de la Rambla de Alcalà dins el projecte Comenius que està desenvolupant el centre. El paratge, que s'havia convertit en un niu de brutícia, ha quedat recuperat després del pas dels alumnes "que han arribat a treure fins a un somier", va lamentar Cuenca.

labonaradio 99,9FM
www.labonaradio.com
RECICLEM LA RÀDIO!!!

De Bon Rotllo
de 10,00h a 13,30h amb
Maribel López i Mariola Nos

PER FI!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Per fi s'ha acabat la que recordo com pitjor temporada del CDB des que tinc més o menys enteniment. No havia vist mai tant de desori, tant de desgavell, tan poca il·lusió, tanta obstinació a insistir en errors repetits. Definitivament hem quedat els tercers, per davant de l'Alcalà i del Càlig. Quedar tercer significa ser el primer dels perdedors, el més perdedor de tots; si els objectius inicials hagueren estat mantenir la categoria podríem estar parlant d'èxit, però com que el que volíem era pujar, hem fracassat. Això sí, diumenge vam acabar el campionat d'una manera digna tot derrotant a domicili per un gol a quatre el Benicàssim B o C o el Benicense o la Colla d'Amics de Santa Àgueda (patrona del poble) o una cosa així. Res, res de res.

No és encara moment de fer balanços ni resums. Temps hi haurà, sobretot perquè el contracte que tinc signat amb aquest pamflet amb ínfulas de modern (quin fart n'hi ha amb el seu nou web) m'obliga a escriure unes quantes setmanes més. No moltes confio, però sí un parell o tres. O el que diga l'amo, que per això em paga (?).

També aquesta darrera jornada es va confirmar l'ascens de l'Sporting de Benicarló a primera regional. Compte amb el tema, molt de compte. La temporada vinent tindrem dos derbis ací a casa. Això tampoc no ho havia vist mai jo, que el meu CDB se les haguera de vore oficialment amb un altre equip del poble és una situació del tot nova. Els de Juan Pascual Sorlí han pujat i ja han assolit una de les seues fites inicials que segons diuen algunes malíssimes llengües no era altra que arribar al mateix nivell que el Benicarló. Jo vull pensar que això no és veritat, que simplement les coses han vingut així, perquè si no, sí que hauríem de començar a pensar en ments retorçudes i coses estranyes. Una colla de joves del poble, només amb

ganes de jugar a futbol, sense cap estímul crematístic, han demostrat que amb treball i il·lusió no cal anar a fer fitxatges a llocs estranys ni gastar-se diners per aconseguir allò que es vol. Per cert, l'altre dia em vaig trobar pel carrer Josvi Palanques, que sé jo que està implicat amb el projecte de l'Sporting, i em va comentar que la junta directiva tenia la intenció de fer un bon equipet per tractar de fer el salt a la regional preferent. Aqueixa ens faltava que vaig pensar, ara, en comptes de tindre un aliat, tindrem un rival més a batre en la lluita per pujar. En fi, ja ho sentirem dir.

Insisteixo. Suposo que una de les claus perquè l'Sporting haja quedat segon –per darrere del Peníscola- i haja realitzar tan magnífica campanya cal buscar-la en el paper del seu entrenador, Alberto Ferrer. Aquest xicot és, sens dubte, un dels millors preparadors de la comarca, per no dir el millor. Ho ha demostrat en tots els equips en què ha estat, el mateix Benicarló, el Vinaròs o el Càlig. La seua categoria no és precisament la més baixa de la totes les federades –la segona regional- sinó que podria estar entrenant no ja només a preferent sinó a qualsevol lloc de categoria nacional. Si la seua directiva li ho permet i l'ajuda una mica en les seues peticions, aquest xicot és capaç en un parell de campanyes o tres de portar l'Sporting a tercera divisió. Al temps.

No, no vull fer-me pesat. Passa però que jo sóc del Benicarló, del Benicarló de tota la vida, del que ha passejat amb dignitat el nom del poble arreu de la geografia valenciana (des de Sant Rafel a Torrevella) durant molts anys i tots aquells equips que passen a jugar contra el meu Benicarló són tots no ja només els meus rivals sinó els meus enemics. Igual exagero. Jo, el que voldria realment és que en la categoria en què juga el CDB, nosaltres guanyàrem tots els partits i la resta d'equips els perderem tots sempre. Sí, és impossible, sí, és una bajanada, però açò que acabo de dir és una declaració de principis. No sé si m'explico...

No, no vull fer-me pesat. Passa però que jo sóc del Benicarló, del Benicarló de tota la vida, del que ha passejat amb dignitat el nom del poble arreu de la geografia valenciana...

El nou disc de Manel

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

No recordo quan va ser el primer cop que vaig sentir parlar del grup Manel. Recordo que un recital poètic de l'IES Coromines en van llegir la lletra d'una cançó, "Els guapos són els rars". Vaig tenir la curiositat d'escoltar el disc, i de seguida em va agradar, així que me'l vaig comprar l'any passat. Era *Els millors professors europeus*, el seu primer disc, amb el qual van arribar a molta gent.

El fenomen Manel s'ha confirmat amb el segon disc, *10 milles per veure una bona armadura*. Diuen que en algun moment ha estat el disc més venut a l'estat. Me'l van regalar fa cosa de dos mesos, quan feia poc que havia aparegut. Reconec que a les primeres escoltes em va costar entrar-hi. No em va entusiasmar tan prompte com ho havia fet l'altre. És normal, amb aquest disc els Manel han fet un pas endavant, en el sentit que han volgut fer alguna cosa diferent. En la seua línia, però diferent.

Musicalment, el disc és més complex, incorpora una gamma de sonoritats més àmplia: vents, algun teclat. L'altre treball era més simple, jugaven més amb les guitarres, les veus, la percussió. Tenia un to més folk, tot i que elaborat. Però on he trobat molta diferència és en les lletres, més llargues, tant que al principi el disc em feia un efecte massa discursiu. Però, com en tot, quan t'arriben ho fan amb una força tal que costa que t'abandonen. Són lletres treballades, més complexes, menys previsible, menys evidents, requereixen una atenció especial. Per exemple, "Benvolgut", que obre el disc, narra un hipotètic diàleg entre un home i una antiga parella de la seua dona actual, però això no es fa evident fins que no l'escoltes amb deteniment. De primeres, se t'emporta la melodia i el ritme sincopat dels trombons, fantàstics.

Hi ha moltes cançons que destacaria, d'aquest disc. És magnífica "Aniversari", tot un surrealista conte d'amor, amb uns arranjaments que recorden, no sé, el minimalisme. El vídeo no té pèrdua, us recomano que el mireu a internet. "Boomerang" és tot un cant a la infantesa, sense cap aparença de transcendència, amb la metàfora implícita del boomerang "que no tornava mai", com el passat. A partir d'una anècdota senzilla, un record, s'hi reviu tot un món i la nostàlgia d'allò perdut, sense dir-ho. Una meravella de subtilitat, també musicalment, amb un progressiu *crescendo* sense estridències.

Exilis

El fenomen Manel s'ha confirmat amb el segon disc, 10 milles per veure una bona armadura. Diuen que en algun moment ha estat el disc més venut a l'estat.

Només amb aquestes tres cançons, ja n'hauria prou per tenir el disc en compte. Però, a més, val la pena escoltar la tendra "Cançó dels soldats", descripció a través d'un soldat anònim d'un desembarcament en una guerra (Normandia?). O la contundent "Flor groga", sobre el penediment i les ocasions perdudes. Un tema que també apareix a "La bola de cristall", suau i melangiosa, que gira a l'entorn del futur que podríem haver tingut però que s'ha esvaït. També podríeu parar l'orella a l'alegre i encomanadissa "El Miquel i l'Olga tornen"; alegre, malgrat tractar un tema pessimista com la inevitable tendència humana a equivocar-se contínuament.

Ja veieu que són temes de maduresa, res de qüestions intrascendents. Amanits o acompanyats per les precioses melodies, jocs de veus i arranjaments que conté. En resum, és un disc rodó, que cal anar paint a poc a poc, amb temps, amb calma. No descarto que, d'ací a uns dies, encara hi redescobrisca alguna cançó de la qual no he parlat avui ací.

ESQUERRA APOSTA PEL PATRIMONI LOCAL

text NATÀLIA SANZ

El candidat d'Esquerra republicana de Benicarló, Josep Barberá, ha advocat per recuperar el casc històric del municipi per a dinamitzar la ciutat. A més, la formació aposta per ampliar el catàleg de monuments de la ciutat incloent algun dels que es troben en aquesta àrea. "Creiem que hi ha coses que es poden fer millor i si bé les comparances són odioses, de tots els centres històrics que coneixem, el de Benicarló és el més desaprovat. No és normal que tota la zona d'oci estiga aglutinada en la zona del port esportiu, al costat de la mar, i que gran part de les empreses comercials més importants estiguen en un centre comercial fora de la ciutat. Considerem que aquesta situació ha de revertir-se i hem d'aconseguir que els baixos comercials siguin aprofitats i que la zona d'oci i compres estiga dins del nucli urbà", va explicar Jaume Miralles, militant de Esquerra i propietari d'un establiment en el nucli antic. Per a Barberá, "es tractaria de donar ajudes als comerciants perquè pogueren obrir els seus negocis, rebaixar els impostos locals i donar ajudes a les famílies que vulguen instal·lar-se en la zona històrica". Així, suggeria la possibilitat d'arribar a acords amb els propietaris dels edificis perquè es porte a terme la rehabilitació dels habitatges.

AL seu entendre, el catàleg de monuments de la ciutat, que data de 1986, està molt deixat de costat. És molt menut perquè només protegeix 7 o 8 edificis, però un d'ells, la casa del marquès, continua en mans privades i l'ajuntament no fa res. Pactem amb el propietari uns arranjaments o reformes. La façana està en un estat vergonyós", va assegurar. Per a Esquerra la decisió que va prendre en el seu moment el

govern de PSOE- Bloc renunciant a la compra de la casa del marquès va ser "nefasta". "La casa del marquès ha de ser patrimoni local perquè és un símbol de la nostra ciutat, potser ara no siga el moment de comprar-la però si de pactar amb l'actual propietari unes reformes i que l'ajuntament col·labore en aquestes reformes perquè aquest espai siga de gaudi públic. No podem permetre que aquesta casa caiga a trossos", va sentenciar. En aquest sentit els republicans aposten per afegir als edificis protegits la casa de la baronessa i altres monuments locals, perquè "vam pensar que això revitalitzarà el centre històric de Benicarló, tant per als benicarlondos com per al turisme, atès que és un pol d'atracció turística brutal".

Vivers d'empreses per a lluitar contra l'atur

text REDACCIÓ

Xaro Miralles, candidata a l'alcaldia de Benicarló, assegura que està decidida a lluitar per la potenciació del turisme del municipi.

Per això ha proposat com a primera mesura la millora de la façana litoral per embellir-la de cara als turistes. Miralles ha assegurat durant el míting central de campanya que la seva formació és l'única que compta amb un projecte de futur per al municipi. Així, ha assenyalat que s'ha inclòs en el seu programa mesures de foment del comerç, la formació, la joventut i la participació ciutadana. En matèria econòmica la candidata a l'alcaldia va acusar els populars de no haver establert les bases perquè Benicarló surti de la crisi econòmica,

tot i haver gestionat grans quantitats de diners dels plans estatal i autonòmic. Per lluitar contra l'atur proposa la posada en marxa de viviers d'empreses destinats als joves emprenedors. Una de les seves propostes és la creació d'una escola de capacitació agrària.

Un programa social

text REDACCIÓ

El Bloc va celebrar aquesta passada setmana el seu míting central de campanya, en què el candidat a l'alcaldia, Ricardo Mascarell, donava a conèixer "les línies més importants del nostre programa de cara a les persones de Benicarló, ja que bàsicament el nostre programa és més social que una altra cosa". El

nacionalista es va mostrar convençut de poder accedir com a regidor a l'ajuntament. "Espero entrar a l'Ajuntament i que aquest tinga un govern més obert, més honest, més participatiu, és a dir, canviar radicalment perquè ara hi ha una majoria absoluta, cosa que no m'agrada gens, perquè no donen participació als altres partits que componen l'Ajuntament, i jo vull participació de tots. Si sóc alcalde vull que tots els regidors m'ajuden a aconseguir el Benicarló que volem".

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

No sé si aquesta frase que comença totes i cadascuna de les meues actuacions a aquesta publicació s'ajustarà molt a la realitat. Aquesta setmana el cos em demana parlar d'eleccions municipals. Aquesta idea m'ha vingut, per un costat, en vore un parell de contundents pàgines publicitàries de dos partits polítics que suposadament són d'esquerres. Però qui més m'ha empentat a perpetrar el que ve a continuació ha estat l'amic Robespierre amb la seua anàlisi política del nostre petit circ electoral i els seus protagonistes.

He de reconèixer que no m'he llegit tots el programes electorals, encara que si que m'he quedat amb algunes coses de cadascú d'ells. Segurament les coses més importants me les he deixat o no les he entès, cosa que s'ajustaria prou a la meua capacitat d'assolir els plantejaments dels nostre polítics. Si llevem les frases buides, les bones intencions, els tòpics i les coses que tothom sap que ningú no les pot fer realitat, els programes es queden molt pobres i amb un contingut ben escàs. Segurament totes les propostes constatables i quantificables de tots els partits que es presenten a les eleccions del nostre poble cabrien en una quartilla i encara ens sobraria espai per a les fotos. Començant pels nous, eixos de vida i color, plantegen coses reals i que es poden vore ràpidament materialitzades, com ara el botellòdrom, els bolquers als gossos i una reforma agrària que va més enllà de la que es va promulgar al llarg de la Segona República. Però per damunt de tot, "hay que apoyar a las familias y a la vida", encara que els falta afegir allò de "y no como

Zapatero, que las pretende destruir". Tothom sap que jo soc una mica ximplot, i no vaig més enllà del que crec entendre. Per això he de dir que només he vist un partit que té la intenció de carregar-se allò de la "normalización del castellano" que es va treure el defenestrat Cuenca de l'entreuix. Només per això ja es mereix no repetir com a regidor. Tampoc no he vist que els partits que es diuen d'esquerres i que formen part de l'actual corporació tinguen intenció de donar a la nostra llengua el tracte que es mereix. Per això, després del meu viatge pels diferents programes dels nostres estimats partits polítics locals, i de fer una anàlisi absolutament superficial, he tret algunes conclusions que potser no ajudaran a ningú a canviar el seu vot ni a mantenir-lo. Curiosament, malgrat les hipotètiques diferències, els punts de vista ideològics, les prioritats de cadascú i la idea que els patits polítics tenen del que ha de ser el futur del nostre poble, almenys hi ha una cosa que els que ara mateix estan a l'ajuntament, independentment del seu color polític, tenen escrit als programes electorals. Efectivament, tots volen fer un museu faller. Jo he de votar a un partit que vol fer un museu faller? No contestaré la pregunta, però com segur que el faran perquè tots estan d'acord, si

que vull suggerir coses que poden anar arreglant per a portar-les al lloc on el volen ubicar. De moment les properes festes falleres hauria d'haver un encarregat d'anar recollint les papereres i mobiliari urbà fet malbé pel llançament incontrolat de coets, que haurien de tindre un lloc preferent dins d'aquest espai museístic. També s'hauria de reconstruir un racó o porta d'algun carrer on la gent deixa anar els seus orins, acompanyat del corresponent i característic perfum, amb un ninot fent la posa del que micciona. Tampoc no hauria de faltar una reproducció a escala de diferents tipus de vomitades en funció de la ingesta de diferents aliments, però especialment hauria de se de paella i bunyols. Més endavant, quan aquest magne projecte començarà a vore la llum, ja aportaré noves idees per a enriquir-lo i il·lustrar-lo. Com que es veu que amb això no hi ha prou, hi ha qui diu que vol promocionar les falles. Tot plegat unes propostes que els partits polítics amb representació municipal fan seues i que ens haurem d'empassar tant si volem com si no, així que falles tot l'any.

Veig a la portada una foto —encara— de Cuenca. Potser serà la darrera, o n'hi haurà alguna més?

AGRADOSA SORPRESA

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

JESÚS BERNAT AGUT.
Del bes i l'absència.

Savinebre edicions. Almassora. 2010.

Una de les poques satisfaccions que dóna aquest ofici de cronista de llibres és descobrir de tant en tant nous autors. Fa molts anys que conec Jesús Bernat, ja que vam coincidir pels passadissos de la Universitat, però desconeixia la seua afició a escriure històries, fa uns mesos, després d'uns quants lustres sense veure'ns, ens vam retrobar en la presentació d'un llibre d'un amic comú i va tenir el detall d'obsequiar-me amb aquest llibre que ara ressenyo, he de dir que en principi no em veia molt motivat a llegir-lo, quan tinc tantes lectures, suposadament interessants, en la llista d'espera, però la lectura ha estat una agradable sorpresa, ja que la qualitat d'aquest recull de contes és superior a la de molts autors de major anomenada.

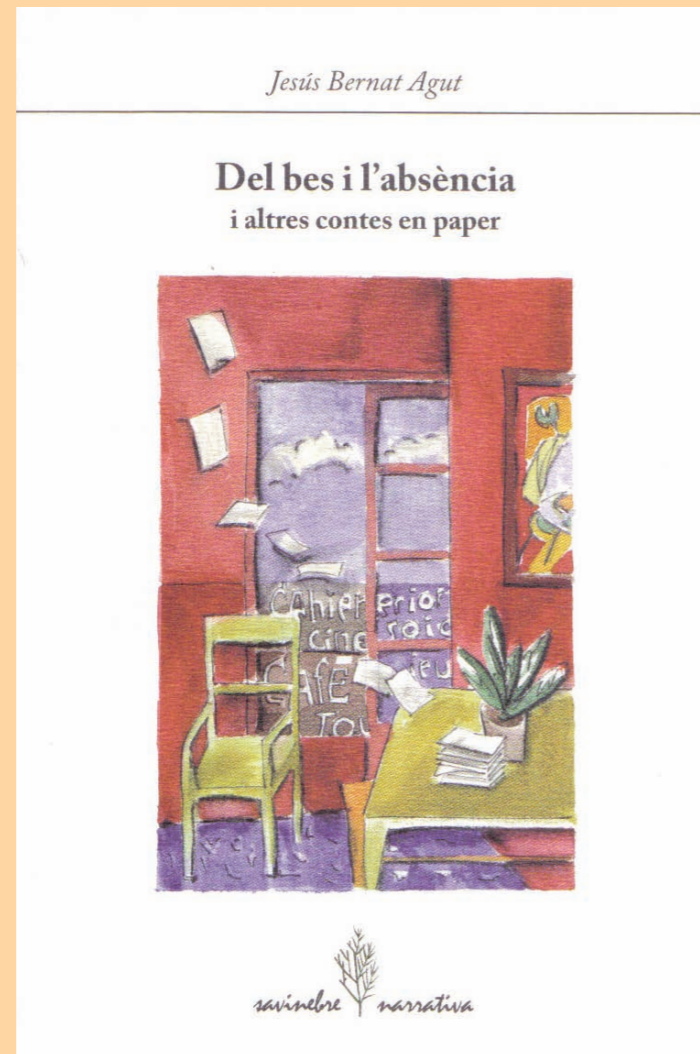
El llibre s'obri amb tres de les narracions que més m'han interessat, "Del bes i l'absència", "Adéu, parella!" i "Plou damunt Palma", tenen com a punt comú la presència de personatges solitaris, i l'últim compta a més amb unes belles descripcions, de ciutat de Mallorca amb un bon component líric.

Dintre del recull trobem dos narracions d'una extensió superior a les demés "El psicòleg" i "Fuga i tocata", la primera amb una considerable càrrega crítica a la situació de l'ensenyament, l'autor és professor de València a un institut de secundària, però de rebot a la situació social i política del País Valencià; el segon té un important component autobiogràfic i és un viatge pel túnel del temps resseguint els canvis en els paisatges i la gent del territori valencià.

En la resta de contes predomina un to sovint irònic i divertit, on per sota de la realitat s'amaga una altre món ocult, molt en la línia de Pere Calders a qui s'homenatja explícitament en el conte "Una veritat oculta", però del qui es veu la petjada en moltes altres narracions.

L'espai on es desenvolupen la major part de les narracions és les comarques de La Plana i les veïnes, i també la ciutat de València, i en la major part s'albira una nostàlgia per part del narrador d'un espai perdut, per la destrucció a que ha estat sotmès el paisatge aquests darrers anys.

Llibres

Un altre element molt destacat del llibre són les contínues referències a escriptors i directors de cinema, sobretot a clàssics valencians i a determinats directors molt de moda en els anys setanta i vuitanta, és tot un homenatge a aquells referents culturals que marcaren una generació, Jesús Bernat va nàixer el 1956.

Així mateix cal destacar les il·lustracions fotogràfiques del llibre, que en ocasions semblen el motiu que ha inspirat el relat.

"Del bes i l'absència" és un llibre en el que trobarem ironia, lirisme, humor, però també compromís. Jesús Bernat ha publicat aquest primer llibre ja en la maduresa de la vida, però s'adverteix anys d'ofici darrere d'aquestes narracions i la perfecta assimilació de moltes lectures, tot això contribueix a que siga una lectura absolutament recomanable.

ALTRES OBRES QUE CANVIEN D'EMPRESA... I JA EN VAN TRES

text NATÀLIA SANZ

L'Ajuntament ha iniciat l'expedient per resoldre el contracte amb l'empresa Augimar, encarregada d'executar la reforma del Centre Geriàtric i que no ha finalitzat.

Els treballs pendents, que afecten només a la planta baixa, tornaran a sortir a licitació en breu. Després d'haver finalitzat el termini de la pròrroga sol·licitada per l'empresa i no haver complert les condicions, l'Ajuntament ha decidit resoldre el contracte i tornar a treure a licitació les obres, atès que, a més, l'empresa Augimar ha entrat recentment en concurs de creditors. La licitació inclourà només la reforma integral de la planta baixa del Centre, ja que la resta de la reforma ja s'ha executat. A més de la planta baixa, els únics treballs que han quedat pendents (la instal·lació de llum,

calefacció i aigua de la primera planta), l'Ajuntament els ha contractat amb l'empresa que treballava per Augimar, amb l'objectiu de deixar llesta la primera planta el més aviat possible i poder traslladar als residents per començar les obres de la planta baixa.

Des que van començar les obres, l'octubre de 2009, s'han acabat completament els treballs de la segona planta, on s'han habilitat vuit

places més i s'han construït banys comuns i una sala de treballs manuals. A la primera planta s'han reformat les habitacions i els despatxos i només falten les instal·lacions. Les obres estan valorades en 853.857,41 euros, dels quals 300.000 procedeixen d'una subvenció de la Conselleria de Benestar Social i 300.000 més els va concedir la Diputació a través d'un conveni signat amb l'Ajuntament.

AMPLIARÀ I MILLORARÀ LA PISCINA

text NATÀLIA SANZ

L'Ajuntament de Benicarló està treballant en la licitació de les obres de reforma i ampliació de la Piscina Municipal. L'objectiu és donar resposta a les necessitats de creixement de les instal·lacions i a les demandes dels usuaris. Els serveis tècnics municipals estan ultimant els detalls del plec de condicions tècniques, el plec de clàusules administratives i l'avantprojecte base de licitació que serviran perquè les empreses interessades puguen presentar les ofertes per a la reforma i ampliació de la Piscina Municipal. Durant els últims mesos, els tècnics han realitzat un estudi per detectar les necessitats reals de creixement de les instal·lacions d'acord amb les demandes dels usuaris, i fruit d'aquest estudi s'ha elaborat un Pla de Necessitats i un Pla de Viabilitat que donen una resposta a la necessitat de creixement de la Piscina. L'objectiu és donar cabuda a l'excés de demanda que actualment tenen les instal·lacions i aconseguir que la Piscina siga un servei atractiu per a les possibles empreses encarregades de la seua futura gestió, ja que tot i que les instal·lacions són municipals, la gestió s'atorga a serveis privats mitjançant una cessió. D'altra banda, també està previst que el plec contemple la possibilitat d'obligar a les empreses que opten a la licitació a actualitzar la instal·lació pel que fa a les noves normatives específiques del sector que vagen sorgint.

La Piscina Municipal, situada en la prolongació de l'Av. lecla, completa, al costat de les pistes municipals d'atletisme i camp de futbol, un recinte esportiu amb una variada oferta d'activitats, a pocs metres del Pavelló Poliesportiu Municipal. La primera pedra de la piscina es va posar el 1998.04.23. L'obra va ser realitzada per l'empresa Romimar, SA sota la

direcció del arquitecte municipal Luis Pérez Lores, i l'aparellador José Antonio Mejias Esteller. La piscina municipal es va inaugurar el setembre de 1999. Consta d'una pileta principal de 25 metres de longitud i de profunditat suficient per a la pràctica del waterpolo, dividida en 8 carrers que permeten albergar simultàniament una bona quantitat de banyistes, a més d'estar preparada per poder acollir competicions autonòmiques i estatals. Existeix també una altra cubeta més menuda, de menor profunditat, situada al costat de l'anterior, destinada als més petits. El recinte i les piscines estan climatitzats, i es completa amb un gimnàs, vestidors diferenciats per als assistents a cursos i per als usuaris ocasionals, lavabos, grades amb capacitat per unes 100 persones i magatzem per guardar materials. La zona de recepció compta amb diverses màquines expendedores de begudes i aperitius i una oficina des d'on s'informa als interessats sobre les tarifes d'entrades i abonaments mensuals, així com de la variada oferta de cursos d'aprenentatge i perfeccionament, i altres activitats aquàtiques que s'organitzen a la piscina, sota l'atenta vigilància de monitors i socorristes.

Benicarló va celebrar diumenge la festivitats de Sant Isidre

text REDACCIÓ

Benicarló va celebrar diumenge la festivitats de Sant Isidre amb una sèrie d'actes organitzats per Benihort. Amb la presència dels màxims dirigents del camp benicarló, la imatge del sant va ser portada en processó des del MUCBE a l'església de Sant Bartomeu, on es va celebrar una missa en

honor seu. A continuació, les instal·lacions de la cooperativa agrària van ser el lloc de concentració de socis i llauadors, que van compartir una paella monumental i l'animat ball que es va celebrar a continuació. D'aquesta manera, els ciutadans vinculats amb el camp van honorar al seu patró en el dia de la seva festivitats. Peníscola també va honorar al patró del camp amb la celebració d'una missa major a la parròquia de Santa Maria.

Laia Pio és la nova Reina de les Festes de Benicarló del 2011

text NATÀLIA SANZ

Així es va desvetllar en el transcurs de l'acte que es va celebrar a l'Auditori Municipal de la ciutat, el qual es va vestir de gala per conèixer a la nova representant festiva dels benicarló. L'esdeveniment es va iniciar reclamant a l'escenari la presència de les nou dames que en representació de diferents entitats de la ciutat aquest any componen la cort d'honor. A continuació, es va preguntar a les joves el seu interès per assumir el càrrec de Reina de les Festes. Només dos d'elles, Laia Pio Mulet i Marta Ferreres Urbano, van manifestar estar interessades, per la qual cosa es va procedir a realitzar una votació secreta. El recompte dels vots va revelar, per alegria dels presents a la sala, qui seria la màxima representant festiva de la ciutat. Laia té 18 anys i estudia segon de batxillerat a l'IES Joan Coromines. Per la seua part la jove de Madrid, Jennifer Llamas, serà la Dulcinea 2011. cal destacar que la nova Reina i la Dulcinea, són cunyades.

ve de la p gina anterior

De fet, aquests van assegurar que els de Família i Vida no han assistit a cap reunió de la Junta Electoral, en què es va consignar l'espai de què disposaven per posar la cartelleria i pancartes. No obstant això, cap dels partits majoritaris a Benicarló tenia intenció de denunciar davant la junta aquesta actuació, sinó més aviat es van decantar per restituir els cartells i no trencar l'equilibri i el respecte que fins ara ha regnat a la campanya benicarló.

Misteris insondables

A dia de tancar esta edició tafaneri encara no hem pogut esbrinar qui i quants van anar al míting dels de FyV que havia de celebra-se a l'auditori. La canallesca sembla que va tenir un lapsus col·lectiu i no s'en va recordar d'arribar a hora. Fent un suposar de com van d'atragats per la vida amb la família, que no arriben mai a cap reunió ni de la Junta Electoral ni dels mitjans, igual tampoc... van arribar.

Partits, persones i poca cosa més

A certes persones ens costa molt escriure una primera persona. Molts no s'imaginen la responsabilitat que un assumeix després d'haver posat un jo al començament d'una oració. Un o altre deu saber de què parlem. Deu ser aquests sentiment estrany el que ens impedeix llegir sense

rubor les afirmacions i les promeses que alguns candidats s'atreveixen a posar sobre pantalles i pancartes. Mascarell s'arrisca el just: "Presento la meua candidatura" i "Us demano el vot". El líder de la simpàtica formació coneguda per les inicials PfyV opta per unes fórmules impersonals però cap al final justifica la candidatura amb una exhibició: "Esta formada por personas que confían en mí". Buf, a mi tanta responsabilitat em tancaria el serení una bona temporada. La ja experimentada (serà la seua segona legislatura), socialista, Miralles, del País Valencià només en xicotet, segons el seu logo de campanya on el PSOE és ben gran tot el contrari del PSPV, sembla contundent i miraculosa quan afirma en la seua plana web "Conec molt bé els problemes de la meua ciutat i sé com es resolen". Així, també sembla difícil trobar exemples en què Josep Barberà, d'Esquerra, no busque el suport del col·lectiu que li fa confiança. I Marcelino -en plena digivolució per convertir-se en Supermarce- escriu (o li escriuen), també s'apunta al carro de saber-ho tot, tot, i tot (no és encara alcalde, doncs que hi ha estat fent?)... per millorar-ho: "Milloraré la seguretat, el trànsit, els espais públics, els serveis, l'atenció a la ciutadania, i aconseguiré que Benicarló siga la ciutat que vos volem." Compte, que la cansalà no és de pollastre! D'Esquerra Unida del País Valencià només hem trobat un document marc de política local al web de país, sense noms ni responsables directes. L'anonimat ací afecta el mateix blog de l'agrupació local, que, segons ens avisa Blogger, ha estat eliminat.

Remena, remena...

Per què serveix el nostre alcalde? Per a ficar-se un davantal i... "remenar". Olé, la gracia y el salero del nostre batlle que anava acompanyat de la seua comitiva PoPular... regalant davantals de cuina "blaus", com si no, passejant-se al més pur estil Manolito.

Simplement sensacional! Certament, va "pel bon camí". No hi ha res com haver tingut un mestre remenador de paelles com Mundo. La seua escola, la de Mundo ens referim, la de remenar, segueix fent furor. Quin goig podran fer si quan surten de regidors, el dia del jurament del càrrec, van tots amb el seu davantal posat. Això si seria anar per feina!

De cuiner a màrtir

De tota manera, de vegades les seues paraules porten certa confusió. Doncs si a dalt, regalant davantals, semblava més content que un gínjol, a que ve això de queixar-se amargament quan li pregunten en un mitjà de comunicació provincial en el temps que ha estat d'alcalde ¿qué le ha reportado más satisfacciones y sinsabores?, i contesta, "Satisfacciones pocas. Hay días muy malos, que no obtienes ni oficio ni beneficio". Doncs no ho entenem. És que no li agrada este ofici? O la seua afició per repetir d'alcalde és un acte d'altruisme polític sense precedents en la democràcia o deu ser que pateix la síndrome del màrtir, on l'expiació, haver fet d'alcalde, resultaria ser el camí obligatori i necessari per alcançar altra vegada la glòria: revalidar d'alcalde. No res, en la millor de les tradicions màrtirs. D'ací... al cel directament. O a beat!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Què sabem...?

No, no hem de comentar ací la carta que el nostre faraó li va escriure en un altre mitjà al nostre alcalde, no. I a fe que escriu amb pólvora de rei! El Lector ja en va fer cinc cèntims en la seua secció quan no venia al cas però, que hi farem. Ara bé, tafaners de mena que som no podem més que preguntar-nos a què es referia el faraó quan deia allò, literal, "no hubiera votado a favor en temas que le hubieran perjudicado directamente a su persona, como ambos sabemos...". Quin és l'objectiu dels misteriosos punts suspensius? Per una banda, no es pot negar: Xapeau a la capacitat negociadora o dialogant de l'exregidor amb les empreses i institucions que hi cita. Una altra cosa és que compartim el seu criteri i les prioritats de la seua política. Però, per altra, a la lletra l'autor fa passar per al·lusions casuals o posa a tall d'exemple fets que deuen tindre més fons que no sembla. Entre línies diràs que podem llegir les pressions perquè Marcelino convença el megaregidor en alguna qüestió i, clar, la flexibilitat dels materials, com saben els enginyers, té un límit. Uns diuen que és l'honestedat, altres els principis personals...

Candidats del PP a València

Saben aquell que diu: s'obri la finestra del youtube i apareix l'alcalde de Vila-real parlant en valencià. Una veu del fons de l'escenari que li diu de forma contundent "habla castellano"; el bon alcalde li contesta, "queréis que hable castellano, no hay problema", i per empassar-se-la fa un glop del got que té damunt el faristol. Es tanca la finestra. I es torna a obrir: l'alcalde de Torrent que diu: "disculpad si en algun momento del discurso me paso al valenciano..."

text LA COLLA DE TAFANERS

pero es mi lengua materna... es un defecto que tengo". Tot això davant els aplaudiments dels "respectables" militants del partit i d'un rètol a sota del micro, que diu "hui més que mai". Com es diu l'acudit?

Antològica

Com ja heureu notat, els tafaners sempre tenim costum de pegar una ullada al que surt per la premsa en general, i sobretot ara en campanya electoral, i hem trobat una perla sense parell que deia el candidat del PP per Castelló Alberto Fabra, a *El País.com*, divendres passat: "Queremos relanzar el turismo en Castellón con cruceros". Simplement genial! Segurament es deu referir a creuers intergalàctics... O com no autoritzen vols des de l'aeroport de Vilanova d'Alcolea, ara ataquen per mar...

Fogots i sufocacions

El regidor Salinas semblava un mocador l'altre dia en l'elecció (ací podríem haver escrit *tria?*) de la

reina de festes per enguany. Després de tots els parlaments i agraïments per part de la comissió festera va haver de pujar l'encara regidor de festes, Salinas, per dir adéu després d'haver estat al capdavant dels dissenys festers benicarlandos. I allí que el teníem a llàgrima viva més sufocat que un dia d'agost acomiadant-se del personal. Encara sort que encara li quedarà el bombo. Com a Mundo.

Fer-se els longuís

Cap formació ha respectat l'ordenança local sobre l'arbrat: a les mateixa porta de l'ajuntament, TOTES les pancartes enganxades a les palmeres en viu, sense protecció per als troncs d'aquests arbres monumentals... I ningú (cap partit dels que han de fer respectar les normes emanades de la Casa gran) no ha dit res de res. Un altre exemple.

Més longuís

La Junta electoral de zona ha obligat al PP de Benicarló a retirar l'anunci que estava emetent en Canal 56. El motiu no era altre que l'incompliment dels populars de la nova normativa electoral. Com estaven a casa (en la televisió del seu partit, diem) es creien que tot val... però no. Cent mil ulls veuen més que dos... i tot el món ho ha vist. Així que a casita amb l'anunci sota el braç.

A la seua bola

La tranquil·litat amb què es vivia la campanya electoral a Benicarló es va veure truncada l'altre dia quan al matí van aparèixer els cartells de Família i Vida ocultant les cares de la resta de candidats, enganxats des del primer dia en els llocs habilitats pel consistori. L'explicació que al·lega la nova formació és el desconeixement de l'organització de la campanya electoral, extrem que van confirmar diversos representants dels partits polítics.

L'Associació d'Alzheimer ha posat en marxa el servei d'Ajuda a Domicili

text AFA BENICARLÓ

Aquest servei pretén donar més cobertura a les necessitats de les persones malaltes així com als seus familiars. És molt necessari el servei tant en la fase inicial de la malaltia en la qual les teràpies ajuden a mantenir l'activitat com en la fase final en què físicament la persona ja no respon. Amb aquesta activitat l'Associació pretén ajudar a les famílies en l'assistència diària de les seues persones estimades, mantenint-les així la major part de temps possible dins l'entorn habitual i evitant d'aquesta manera ingressos innecessaris. El treball amb les persones que sofreixen aquesta malaltia és molt important ja des de l'inici a fi de mantenir la qualitat de vida de la persona malalta així també com la de la família que l'assisteix. Per a contactar amb l'Associació ho pots fer al carrer Francsico Pizarro 67 baixos, mitjançant el correu electrònic aabenicarlo@hotmail.es, per mitjà del telèfon 663 703 497 o mitjançant el Serveis Municipals de Benicarló "La Farola".

Candidats al Setrill

text JAUME ROLÍNDEZ

Ha tingut lloc a la Penya Setrill el Sopar d'Amistat que organitza la penya en cada campanya electoral municipal amb els candidats a ocupar el càrrec d'alcalde o d'alcaldeessa de Benicarló. En aquest ocasió hi van assistir Marcelino Domingo del Partit Popular, Xaro Miralles del Partit Socialista, Ricardo Mascarell del Bloc, Josep Manel Barberà d'Esquerra Republicana i Carlos Yacoub d'Esquerra Unida. No hi va poder assistir Vicente José Serra del partit Família y Vida.

I com sempre ha passat, la amabilitat, les bones formes i maneres, els somriures més o menys oberts i les paraules que van pronunciar els candidats van omplir la seu de la Penya d'instant positius i aplaudiments.

I Paco Vallés el Frare i Pascual Cerdà el Kake, van afegir el tast d'humor que tan bé s'accepta en els sopars de la Penya. Un sopar que cal dir-ho, va estar dirigit magistralment per Vicente Maura i l'equip d'ajudants imprescindibles.

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Urbanisme destarifat

El cas que ens ocupa com a tema de la setmana, segurament, no deu ser l'únic d'aquest tipus que ha passat en el nostre municipi pel que fa a actuacions municipals irregulars en edificacions il·legals. I compte, no estem ací volen fer apologia d'un urbanisme que afavorisca les il·legalitats urbanístiques, tot el contrari, el que volem és que s'afavorisca un urbanisme sensat i que l'administració local funcione correctament.

I és que en este cas concret, tot i tenir l'ajuntament ben clar que s'havia comés una irregularitat urbanística la seua actuació, diguem també irregular per ser completament a destemps (inicia l'actuació el març del 2004 i se li oblida fins el juliol de 2009, més de quatre anys després), l'ha portat a perdre un judici que mai hagués hagut de tramitar si hagués complert els terminis que li marcava la llei actuant quan li tocava. Ara ha resultat que, mogut per no sabem quin afany (en el nostre terme d'actuacions urbanístiques irregulars en podem trobar moltes, sent molt poques les que han arribat a judici, la majoria al "congelador" de la casa consistorial que sembla estar molt ple), recaptatori tal volta, en època de crisi econòmica fan falta diners, li trau la pols, justament, a un expedient que estava caducat. Resultat, els tribunals li han

tocat el crostó al nostre ajuntament anul·lant el decret d'enderroc i la multa imposada.

Certament, voldríem pensar que aquest "lapsus", de més de quatre anys per poder aplicar la llei, només és això, un lapsus, però tenint notícies del "congelador" urbanístic municipal que tenim, encara és més difícil entendre l'encaparrament de voler aplicar la llei a gratient que l'expedient d'aquest cas estava caducat i que no s'aconseguiria res.

En fi, curiosa obsessió la del nostre ajuntament segons per qui, no?

Doncs així funciona la nostra administració. I a pagar-lo... tots els administrats!

Eleccions insulses

Són, sens dubte, unes de les eleccions més insulses que s'han conegut en els últims anys. Entre l'apatia de la gent, suposem que la crisi econòmica pesa i molt, l'apatia que demostren els partits polítics en les seues propostes (salvant alguna honrosa excepció), l'apatia pel fet que sembla que la majoria PoPular està més que garantida, i no ens oblidem, l'apatia política de la gent desencisada amb el que representa la política i la seua "classe social", aquestes eleccions són l'antítesi d'aquell eslògan que es va fer famós a la transició democràtica "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia", on quasi tots van anar a votar.

En aquestes, tal volta només ens queden dos al·licients: un, el vore si Esquerra, per fi, tindrà els suficients vots per entrar al nostre ajuntament i, l'altre, el percentatge de vots en blancs, nuls i abstenció que hi haurà... per demostrar eixe desencís que hem indicat (tot i que la resposta política a eixe desencís ni sé la coneix ni se l'espera salvant, també, alguna honrosa excepció d'algun polític ferit en els seu amor propi o perquè té una mica de vergonya aliena). I així ens va!

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: pels qui estan omplint el poble de pintades xenòfobes. Tot i que ara en campanya electoral proliferen molt més aquestes actituds incíviques, sobretot per les arengues pejoratives populars contra la immigració, que no defugim és un problema en aquest temps, ens semblen deplorables i vergonyoses. Però no ho està sent menys la passivitat de les nostres autoritats per tallar-les de soca-rel. Sembla que els fatxes campen al seu gust pel nostre poble.

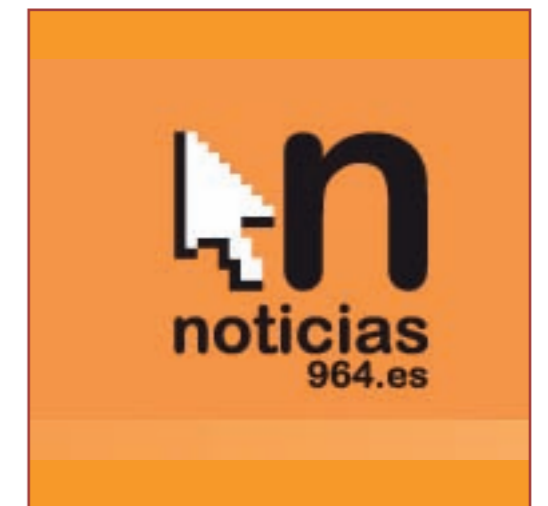
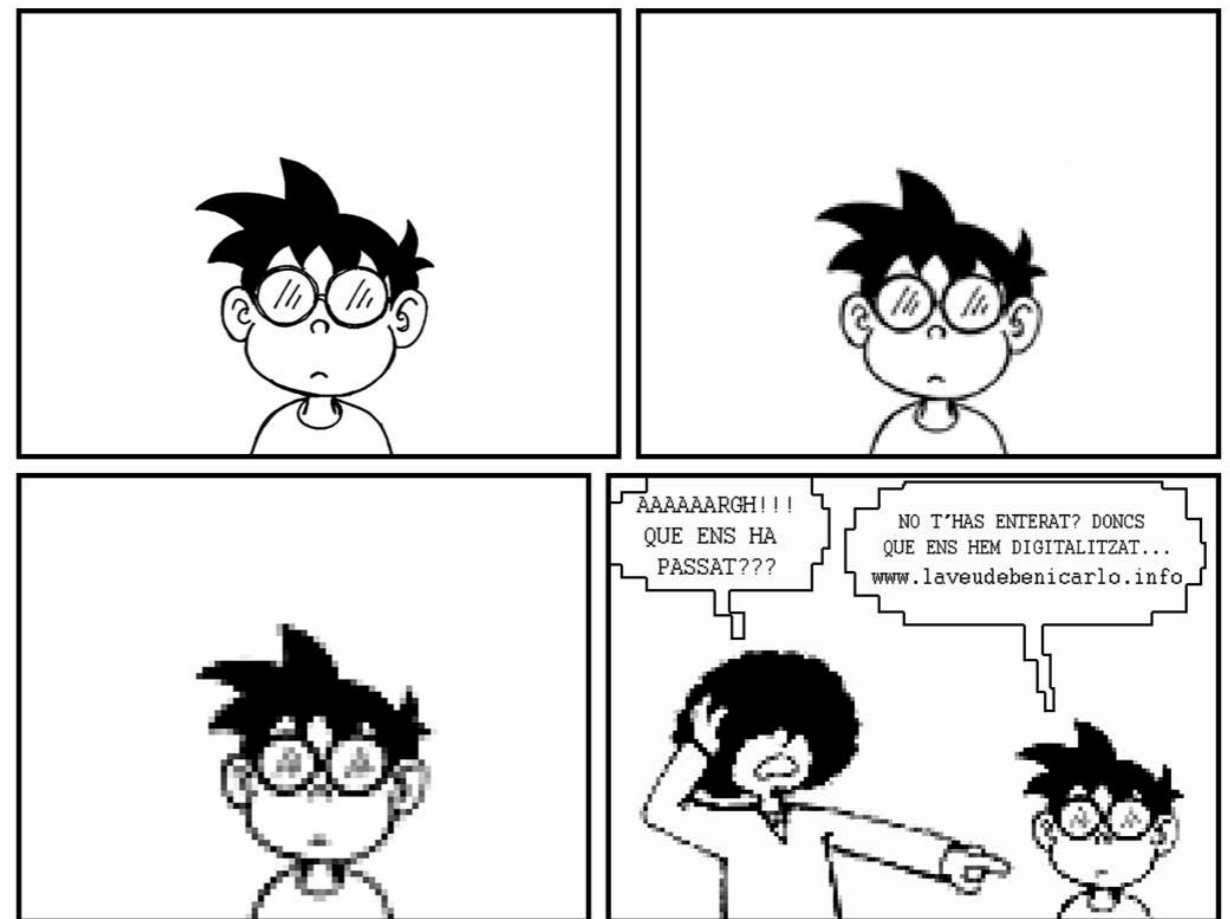

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Digitals"

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

